

Savaşta Kayıplar Olur?!

01.02.2026 • ABD-İsrail Saldırıları, İran Komünist Partisi MLM • Yeni Komünizm

Çevirmen notu: Bu yazının orijinali Farsça olarak cpimlm.org sitesinde Atash/Ateş dergisinde yayınlanmıştır. Revcom.us gönüllüleri tarafından İngilizce'ye çevrilmiştir. İngilizce çevirisinden Türkçe'ye çevirisini okurlarımıza sunarız.

İslam Cumhuriyeti öldürdüğü kişilerin cesetlerini bir dağ gibi üst üste dizmiş ve televizyonda hem korkutmak, hem de 47 senedir süren baskı ve aman vermez zulümden bıkmış ve yorulmuş bir halkın devlet tarafından katledilmesini meşrulaştırmak için gözler önüne sürmüşlerdir. Ancak ne 2017 Ocak katliamı, ne de 2019 Kasım'daki ve Jina [2022-2023 Kadın, Yaşam, Özgürlük] ayaklanmasında yaptıkları katliam halkın gözünde meşrulaşmamıştır. Meşrulaşan şey, bu rejimi devirmek için bir ayaklanmaya duyulan ihtiyaçtı ve bu ayaklanma 2026 Ocak ayında büyük ve ilham verici boyutlara ulaşmıştır. Ancak bu sefer Hümeyni'nin haydutları yalnız değillerdi. Pehlevi'nin haydutları da halk ayaklanmasının sesini ele geçirmek ve bu katliamı bir siyasi ve insan hakları bahanesi altında faşist Trump ve soykırımcı Netanyahu'nun askeri saldırılarını meşrulaştırmak için ellerinden geleni yapmışlardır. Bu saldırılar eğer gerçekleşirse hiç kuşkusuz hayal edilemez bir ölüm ve yıkım dalgasını beraberinde getirecektir. Utanç ve nefret sizinle olsun.

Bazı Amerikalı küçük çaplı analistler dahi Rıza Pehlevi'nin "savaş" emirlerini sadece çocuksu değil aynı zamanda da felaket bir durum olarak nitelendirmişlerdir. Ancak Pehlevi, **gerçeğin İran İslam Cumhuriyeti'nin halkın kendiliğinden bir ayaklanmasına karşı tek taraflı savaş ilan etmesi** olmasına rağmen buna sırtarak "Yani bu bir savaş, savaşta da kayıplar olur" diye cevap vermiştir.

Eğer ABD İran İslam Cumhuriyeti ile bir savaş başlatırsa bu aslında halkın ayaklanmasını bastırmak ve İran halkını savunma bahanesi ile ABD emperyalizminin uluslararası politikasını ilerletmek için olacaktır. Rıza Pehlevi'nin İİC ile savaşı, Mossad [İsrail gizli polisi], ABD ve bölgedeki diğer ülkelerin güvenlik organizasyonlarının İran'ın güvenlik aygıtına karşı yıllardır süren çatışmalarının devamı olacak bir savaştır. Bu çerçeveye dahil olan herhangi bir hareket, grup veya ses, halkı bu güvenlik aygıtları arası savaşlarda ölmeleri için ateşin önüne atacak ve tamamen halk karşıtı olacaktır. İki tarafın da peşinde koştuğu alternatif, temelinde halka karşı olan bir faşist teokratik rejim yerine temelinde halka karşı olan bir faşist "seküler" rejimi getirmektir. İslam Cumhuriyeti'nin ölüm ve yıkım konusunda sınırı yoktur, tıpkı İsrail, ABD ve onların emirlerindeki diğer gruplar gibi.

Gençlere mesajımız şudur: 47 yıldır nesilden nesile İran İslam Cumhuriyeti (İİC) karşısındaki savaşta büyük fedakarlıklar yaptık ve yapmaya da devam edeceğiz. **Ancak bu savaşta siyasi ve operasyonel bağımsızlık her zaman ilkelerimizden biri olmuştur.** İİC'ye karşı bir savaş olmadan onu deviremeyeceğiz. Ancak bu savaşı vermeye hazırlanırken, rejime karşı siyasi ayaklanmayı olabildiğince geniş çaplı, kapsayıcı ve dirençli hale getirmemiz gereklidir. Bu "daha kapsayıcı, daha geniş ve daha dirençli" yaklaşımı savunabilmek için de sürekli olarak baskı ve zulüm güçlerini afallatacak yeni meydan okumalar ve çözümler bulmamız gereklidir.

Ancak daha da önemlisi, bizim mücadelemizin/ayaklanmamızın siyasi içeriğinin **geçtiğimiz 47 yıl boyunca toplumun her kesiminden insanların uğruna çağrı yaptığı genel taleplerini** ifade etmesi gereklidir. **Sadece bunu yaparak hem rejimi izole edebilir,** hem de mücadelemizin rejimin parçası olmasa da temelde İİC ile hiçbir farkı olmayan güçler tarafından ele geçirilmesinin önüne geçebiliriz.

Herhangi bir ayaklanmanın geçtiğimiz 47 yıl boyunca toplumun her kesiminden insanların öne sürdüğü talepleri içermesi ve bunlar için mücadele etmesi gereklidir ve aynı zamanda da halkı bütün bu taleplerin savunucuları olarak eğitmeli ve bu talepleri yaşamaya hazırlamalıdır. Her ayaklanma erkek ve kadın için özgürlük ve eşitlik, İran içerisindeki tüm uluslar için özgürlük ve eşitlik, siyasi tutukluların serbest bırakılması ve idamlara son verilmesi, çocuk işçiliğine son verilmesi, çevrenin yıkımına son verilmesi, teokrasiden tamamen kopulmasının talep edilmesi,

Gazze halkına yapılan soykırıma son verilmesinin talep edilmesi, ABD, Çin ve Rusya emperyalistlerinin İran'dan ellerini çekmelerinin talep edilmesi, denetçinin petrol, petrokimya, bankacılık, su ve madencilik işlerindeki pençesini kırmak için bir platform olmalıdır. Halkımızın büyük çoğunluğu bu [korkunçluklardan] acı çekmektedir ve bu tam da bu acılar İİC'yi devirmenin acil bir ihtiyaç olduğunu göstermektedir.

Bu ayaklanmayı bir "savaşmış" gibi görmemeliyiz, çünkü bir savaş değildir. Aksine, buna bir çeşit "savaş okulu" olarak yaklaşmamız gereklidir, başka bir deyişle; milyonlarca insanın kendi devrimci devletimizi kurmamız için bir özgürleşme mücadelesi vermek için siyasi hazırlık yapması. Bu ayaklanmayı kendi farklı devletimiz -İran Yeni Sosyalist Cumhuriyeti- için bir farkındalık oluşturma imkanı olarak kullanmamız ve devrimci savaşın gerekliliği ve doğası hakkında farkındalığı arttırmak için bir platforma dönüştürmemiz gereklidir. Böyle bir savaş olmadıkça hem bu rejimin ordusunun belini kıramayız hem de şu an İran'ı nasıl kendi çıkarlarına göre parçalayabilecekleri üzerine birbirleriyle çatışan dünya güçlerinin ellerini kesemeyiz.

Günümüzde sadece bir tür haklı savaş olabilir, o da sınıfların olmadığı ve toplumsal ayrımların bulunmadığı bir toplum yaratmayı amaçlayan devrimci bir savaştır. İsrail ve ABD veya onlarla ilişkili güçlerin başlattığı bir savaş -örneğin Rıza Pehlevi'nin haydutları- İran'da kapitalist sınıfın hakimiyetini güçlendirmeyi amaçlayacak ve halkın daha iyi bir dünya için taleplerini ve isteklerini toprağa gömerek halkı ateşe atılacak, kullanıldıktan sonra da çöpe dökülecek bir şey olarak kullanacaktır.

İran Komünist Partisi (CPIMLM) İran'da devrim için devrimci savaşın yolunu ve stratejisini oluşturmuştur ve şu anda bunu tekrar değerlendirmekte ve daha da geliştirmektedir. Eskiden çok daha farklı, kritik bir durumda yaşamaktayız. Halk kitlelerinin böyle bir savaşın özgürleştirici karakterini anlamasına her zamandan daha fazla ihtiyacımız var.

Gelecekte bu stratejinin prensipleri hakkında bir özet paylaşacağız.